

Universitat de Girona
Institut de Ciències de l'Educació

TERCER SIMPOSI: LLENGUA, EDUCACIÓ I IMMIGRACIÓ

Integració Sociocultural i Comunitat Educativa

Girona, 23, 24 i 25 de Novembre de 2000

PRESENTACIÓ COMUNICACIONS: divendres 24 de novembre de 9,30-11,30

Autora: Montse Omenat García	Hora:	Aula:
IMATGES PER A LA COMUNICACIÓ I LA INTEGRACIÓ		

Descripció i contextualització

Presentem un projecte que es va du a terme amb adolescents àrabs nous integrats al TAE d'un IES de Viladecans. La proposta va consistir en iniciar un treball de creació d'imatges totalment lliures amb alumnes que poguessin presentar problemes destacats dins del grup classe. Aquestes sessions d'art-teràpia les vaig portar a terme en concepte de pràctiques, la meua formació coma mestre i llicenciada en Belles Arts es completa ara en el camp de l'art-teràpia.

La comunicació d'aquesta experiència consisteix, en un primer moment en una breu introducció per tal de contextualitzar i descriure la pràctica i les condicions de la seva realització. A continuació es projecta un conjunt de diapositives sobre les imatges i el progrés que es va donar en la comunicació vers als altres.

Cal assenyalar que durant la comunicació, per tal de preservar la intimitat de les alumnes, no es fa referència a aquelles dades que puguin comprometre el pacte de confidencialitat que es va establir amb les noies i que fou bàsic per realitzar el treball amb elles.

Objectiu de la pràctica

L'objectiu general va ésser oferir, en el marc de l'art-teràpia, una eina d'intervenció per abordar els conflictes d'integració i comunicació que presentaven alguns alumnes.

Concretament, amb l'abordatge a partir de la creació, es pretenia:

- Reduir l'ansietat que causa la incomunicació verbal.
- Oferir la imatge com a eina alternativa i complementària per a la comunicació amb el món intern i extern de l'alumne.
- Possibilitar l'expressió del conflicte intern mitjançant els materials plàstics.
- Contribuir a recuperar l'autoestima i la confiança de l'alumne.

Realització

Els tutors van proposar el treball amb dues alumnes que mostraven problemes d'integració en el grup i de comunicació amb els companys i professors. Aquesta dificultat les marginava de la resta del grup i aturava també el seu aprenentatge.

La pràctica consistí en acompanyar les alumnes en el seu recorregut creatiu i espontani i el que succeïa al voltant d'aquest. El marc de treball proposat, oferia:

- Un espai segur on fos possible la creació en llibertat
- Acollir la producció sense judicis
- Una relació de confidencialitat a tres: professional, obra i alumne
- Una recerca d'imatges personals significants.

L'expressió plàstica es va utilitzar en un primer moment com, gairebé, l'única manera d'establir comunicació, després esdevingué un mitjà per accedir a la comunicació verbal. Es feia èmfasi en el procés, és a dir, en els sentiments, emocions, dificultats que apareixen al voltant de la manipulació del material artístic. Donat que els obstacles que impediaven l'accés a aquests mitjans estaven lligats de forma inconscient al conflicte mateix, sobrepassar-los era ja avançar en el camí del creixement personal.